

Con chim tróc khi chọt tiếng kêu bi thảm, ngẩng ta tróc khi chọt lưỡi nói lành. Tiếng Giáp đã nói lên lưỡi nói lành cho tiếng lại của nhà nhũu thơ h s p t i, nói riêng, và cho s t n vong của c đ t n c và dân tộc Việt Nam, nói chung, dù đó là theo quan điểm của một người Cộng Sản cũ h u c a ông.

Tiếng Võ Nguyên Giáp

Tiếng Giáp sinh năm 1911, năm nay 99 tuổi. Ông đã vượt xa tuổi c lai hy và s đ t tu i m t trăm trong vòng m t năm n a, hay đã đ t r i tùy theo cách tính tuổi ta hay tuổi tây, m t tu i r t hi m ng i có th đ t đ c. Gia đ t lâu ông đã quan tâm đ n, n u không nói là theo, đ o Ph t. Trong s các nhà s ông t i p xúc có c Thi n S Thich Nh t H nh. Vì v y khi l a ch n đ tài này tôi không th y ng i là vi t v m t ng i còn s ng mà l i nói v cái ch t s p t i c a ng i y, nh t là khi ng i y là m t nhân v t quan tr ng đ c nhũu ng i ng ng m nh ng cũng không thi u ng i thù h n. Không nh ng th , qua bi n c bâu-xít 2009, ông đã đ ng v phía dân tộc và đ t n c Việt Nam lên tiếng tr l i, dù cho tiếng nói của ông ch ng đ c nh ng ng i k v ông và các đ ng chí còn sót l i c a th i các th p niên b n m i, năm m i c a th k tr c c a ông l ng nghe và l u tâm c u xét. Con chim tróc khi chọt tiếng kêu bi thảm, ngẩng ta tróc khi chọt lưỡi nói lành. Tiếng Giáp đã nói lên lưỡi nói lành cho tiếng lại của nhà nhũu thơ h s p t i, nói riêng, và cho s t n vong của c đ t n c và dân tộc Việt Nam, nói chung, dù đó là theo quan điểm của một người Cộng Sản cũ h u c a ông. Đi u đáng t i c là cái nhìn v s t n vong của đ t n c và c a dân tộc Việt Nam tr c c hi m ho đ n t ph ng B c này đã t i v i ông quá mu n màng. L ra ông ph i nh n ngay ra nó t đ u th p niên năm m i khi ông còn ch huy chi n đ ch Đông B c trong cu c Chi n Tranh Đông D ng L n Th Nh t (1946-1954) và trong nh ng năm k t i p. Ph i ch ng th i đó ông ch có t m nhìn ng n h n, nh t th i thay vì t m nhìn chi n l c lâu dài. Lý do là vì b n ch t con ng i c a ông là Cộng Sản qu c t y h t nh con ng i c a lãnh t c a ông là ông Hồ Chí Minh. Ph n ng c a ông khi ông tranh lu n gay g t v i Tiếng Trung Cộng Tr n Canh ch là ph n ng ch c lát của m t thanh niên Việt Nam tuy cũng là Cộng Sản nh ng v n còn yêu n c nh ng nh t th i và đ n l ? Nó đã không t n t i đ c tr c tham v ng quá l n v m t võ nghi p huy hoàng v i gi c m tr thành m t Napoléon của Á Châu mà ông đã t ng p t ngày còn đi h c và đi đ y. Mào đ u dài dòng nh ng nh ng gì tôi v a vi t ra không ph i là m c tiêu chính của bài này. M c tiêu chính của tôi là nhân đ p này nh n đ nh rõ h n v vai trò và s đ ng góp vô cùng quan tr ng của Võ Nguyên Giáp trong lịch s Việt Nam th i gi a th k tr c, đ c bi t là vào s thi t l p và c ng c chính quy n Cộng Sản Việt Nam trong nh ng năm đ u của chính quy n này cũng nh vai trò của ông trong vi c di t tr các đ ng phái đ i l p và vi c đ a đ t n c và dân tộc Việt Nam đ n cu c chi n tranh kéo dài c ba ch c năm tr i v i hàng tri u ng i th ng vong. Tiếng cũng c n ph i bi t là Đ i Tiếng Giáp hi n là Ch T ch Danh D c a H i Khoa H c L ch S Việt Nam nên vi c làm sáng t nh ng gì c n ph i làm sáng t v m t giai đ n của lịch s n c nhà khi ông còn có th làm sáng t đ c ph i là đ i u m t ng i nh ông ph i mong đ i và ph i coi là có trách nhi m ph i làm. Rào tr c đón sau h i nhũu, b y gi ng i vi t xin đ c v đ v i m t chú thích thêm là vì đây là m t bài báo mang th i gian tính nh m vào qu ng đ i đ c gi nên ng i vi t không kèm theo nh ng c c chú vì thi t nghĩ nh t th i không c n thi t. Ng i vi t s li t kê đ y đ khi có đ p vi t l i.

Phải nói ngay là trong bài này người viết sẽ không đề cập tới sự nghiệp quân sự của Võ Nguyên Giáp như một danh tướng của Công Sản Việt Nam mà còn là cả thời gian, một đời đã được quá nhiều người, Việt Nam cũng như người quốc tế, viết rồi; đáng thôi chính ông cũng đã viết dù là tay hay qua các thu thập. Sự nghiệp quân sự này đã che lấp những công lao khác mà ông đã đóng góp cho Đảng Công Sản Việt Nam trong những năm bôn mông của lịch sử đảng này. Bài này do đó sẽ chú trọng vào những năm đầu của thời kỳ cộng quyên của ông với tư cách là Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ trong Chính Phủ Lâm Thời của nước Việt Nam Dân Chủ Cộng Hòa của Hồ Chí Minh và sau đó là Chủ Tịch Quân Sự Ủy Viên Hội trong Chính Phủ Liên Hiệp Quốc Gia với Hồ Chí Minh làm Chủ Tịch và Nguyễn Hữu Thọ làm Phó Chủ Tịch sau đó là Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng trong Chính Phủ Cộng Tộc tháng 11 năm 1946. Đây là khoảng thời gian ít được người ta chú ý những vô cùng quan trọng vì nó tạo nên sự xôn xao với thời kỳ đầu Công Sản Việt Nam trước và sau khi Việt Minh chấp hành chính quyên. Trong thời gian này Võ Nguyên Giáp đã đóng vai trò then chốt trong những sinh hoạt khác nhau, từ chính trị, hành chính đến an ninh, quân sự và luôn có người giao thiệp. Không có ông Việt Minh khó có thể giải quyết chính quyên sau ngày 19 tháng 8 năm 1945 và không có ông chủ của cuộc chiến Đông Dương Liên Thủ Nhật đã xảy ra.

Những cuốn dây thừng của các đội viên t

Trước hết là thời gian trước khi Việt Minh chấp hành chính quyên, theo ngôn ngữ của người Việt Quốc Gia, hay trước ngày khải nghĩa, theo ngôn ngữ của người Cộng Sản. Võ Nguyên Giáp là người đã xây dựng nên những đội t các xã miền núi hay những đội võ trang tuyên truyền đầu tiên của Việt Minh sau đó. Câu hỏi được đặt ra là tại sao lại võ trang đội chủ nghĩa Nhật hay chủ nghĩa Pháp hay võ trang đội kháng bộ tình thần của những người Việt Nam, đội t chính của công tác tuyên truyền, đội bộ t bu c họ phi theo Việt Minh, nếu không thì sẽ bộ t trí và “beng đầu”? Mục tiêu thì ba đã được nhiều người coi là chính vì chuyển đổi địa đm, ám sát, bộ t cóc, thì tiêu... đã xảy ra rồi thì hiểu và đã được Bác Sĩ Nguyễn Xuân Chi, người được coi là đã thay thế Khâm Sai Phan Kế Toại ngày Việt Minh chấp hành chính quyên ở Hà Nội, nói thì như là một trong những nguyên nhân của sự thành công của Việt Minh trong biên cương 19 tháng 8 năm 1945. Nó cũng được Nguyễn Tấn Bách kể lại trong hồi ký của ông này qua lời của đe đm mà Đảng Đc Hiên thu c Đảng Dân Chủ nói với ông Bách và nhà văn Khải Hoàng. Đi u này phù hợp với những gì Tấn Giáp viết trong hồi ký của ông, trong đó ông nói thì “những cuốn dây thừng” mà mỗi đội viên t bộ t bu c phi có để “bộ t Việt gian”. Phải chăng chính sách kháng bộ Việt Nam bằng cách gán cho n nhân hai tiếng Việt gian và sau này là phần đng, đã bộ t đầu ngay từ những năm này và Võ Nguyên Giáp là người đầu tiên thực hiện theo những kinh nghiệm của Nga hay của Tàu qua những cuốn sách nh in li-tô mà tác giả hay dịch giả là Hồ Chí Minh, Phạm Văn Đông và Võ Nguyên Giáp? Đi u nên nhớ là sau này, trong những năm đầu của Việt Nam Cộng Hòa ở miền Nam, thời kỳ Thng Ngô Đình Diem, chủ trương thì tiêu, ám sát lại được những người Cộng Sản tiếp tục thực hiện những người đng đầu các xã p với hơn 800 viên chức b sát h trong năm 1957, sau đó chủ riêng trong năm 1961 con số này đã tăng lên thì trên 4.000. Sau nông thôn là các thành thị và ngay ở thị đô Saigon và Thủ Đức Thân ở Hu. “Sát nh t nhân v n nhân c” thì một m c nào đó đã được Việt Minh áp dụng để chấp hành chính quyên năm 1945 vì nó đã làm tê liệt rồi tan rã gu ng máy hành chính và an ninh của chính phủ Bộ Đc-Trn Trng Kim ở khắp nơi trong nước, đng thì giúp cho Việt Minh dùng đám đông h c hành kém c và tính tình nông n để đi t tr đ i p.

Một gia thế và một quá trình h c v n thi u minh b ch

nhà lãnh đäo Công Sản khác mäi chân đät chân räo về Hà Nội sau khi cäp đäc chính quyän trong tình träng tät cä đäu “chäa quen về i kä thuät hành chánh”, theo nhän đänh cäa chính Hồ Chí Minh. Võ Nguyên Giáp, về i kiän thäc cäa mät giáo sä sä-đäa mà ông häc đäc tä các cuäc cách mäng khác nhau trên thä giäi i träng đó, nhät là Cách Mäng Pháp, về luät hành chánh mà ông häc đäc tä träng luät đä ra làm tri huyän, về trí thông minh, lòng cäng quyät và nhiät thành đän đä tàn bäo cäa ông, đã hoàn thành đäc trách nhiäm cäa mình, mät trách nhiäm không phäi chä là cäa mät bä träng bä näi về mà là cäa mät phó thä träng đäc nhiäm nhiäu bä khác nhau, chäa kä vai trò ngoäi giao về i ngä i Mä, nguä i Pháp và luôn cä các träng Tàu, mät cách toàn häo. Đäi i sä đäu đäng cäa ông và cäa hai cäng sä viên thân cän nhät cäa ông là Hoàng Minh Giám và Hoàng Häu Nam, hä thäng hành chánh thäi quân chä cũ về i các träng đäc, tuän phä, bä chánh, án sát, tri phä, tri huyän, chánh phó träng, lý träng, xã träng... đã chính thäc bä bãi bä, thay thä bäng các äy ban hành chánh, äy ban nhân dân, sau đó uä ban hành chánh, kháng chiän về i các chä träch, các tränh äy, huyän äy, xã äy vân..vân...Biän cä 19 tháng 8 hay Viät Minh Cäp Chính Quyän, mà nhiäu ngä i thän träng không muän gäi là cách mäng sau ngày 2 tháng 9 đã chäm đät và mät cuäc cách mäng đã thäc sä bät đäu qua sä bãi bä và thay thä trong trä chäc và trong mäi sinh hoät thuäc phäm vi hành chánh này. Tät cä đã không còn đäo ngä cä đäc näa, kä cä về sau trong các vùng Quäc Gia đäi i thäi Quäc Träng Bäo Đäi hay ä miän Nam đäi i chä đä Công Hòa. Hä thäng quan läi về i guäng máy về n hành và läi säng cäa thäi quân chä cäa nó – mà nhiäu ngä i đã sai läm gäi là thäi phong kiän cho phù häp về i luän thuyät về läch sä cäa chä nghĩa Mácxít - đã hoàn toàn trä thành cäa quá khä. Tuy nhiên, sä thay thä hä thäng hành chánh cũ bäng mät hä thäng hành chánh mäi qua trä chäc kä trên chäa đä. Nó cän phäi có mät nguän nhân sä mäi có đä khä năng về kiän thäc, về trä cách và đäo đäc đi kèm. Nguän nhân sä này hoàn toàn không có hay không đä nhät là ä cäp cä bän đä thay thä cho các tri phä, tri huyän và các träng lý thäi xäa ä các đäa phäng. Läi đäng lúc hän quân, hän quan ngä i ta đã tìm cách đä trä thä thù, sách nhiäu cäa cäi, tiän bäc, cäp vä, cäp con cäa nhau, vu nhau là Viät gian đä giät häi bäng cách này hay cách khác... đã xäy ra rät nhiäu đän đä Hồ Chí Minh, trong Thäng äy Ban Nhân Dân các Kä, Tänh, Huyän và Làng đä ngày 17 tháng 10 năm 1945 phäi nêu ra sáu đäu sai phäm träm träng mà các cán bä Viät Minh đã phäm phäi nhäm säa sai. Đó là trái phép, cäy thä, hä hóa, trä túng, chia rä và kiêu ngä o trong đó trái phép đäc ghi lên đäu và đäc chä rõ là “vì trä thù, trä oán mà bät bä và träch thu tài sän cäa dân lần cho dân oán than”. Câu häi đäc đät ra là có bao nhiêu ngä i đã bä hàm oan và chät oan trong thäi gian mäy tháng sau ngày 19 tháng 8 và trong thäi gian chiän tranh sau này ngoài nhäng nhân vät tên tuäi nhä Phạm Quỳnh, cha con Ngô Đình Khôi, Tô Thu Thâu, Giáo Chä Huänh Phú Sä cäa Phät Giáo Hòa Häo...? Chä cän träng óc đó nän nhân đã träng làm viäc cho Tây, cho Nhät, làm quan läi hay träng lý cho Chánh Phä Nam Triäu và có ngä i trä cáo là đä đä bä bät và bä mang đi mät tích hay bä giät mät cách dä dàng. Còn hä hóa thì ngay trä thäi gian này ngä i ta đã nhäi bài Tiän Quân Ca cäa Viät Minh, lúc đó đã trä thành quäc ca cäa näc Viät Nam Dân Chä Công Hoà bäng nhäng câu nhä :

Đoàn quân Viät Minh đi xe nhà phät phäi, đät hä hàng, làng näc ra làm quan. Cùng chung säc phá kết xây nhà mäi. Đäng vùng lên may vá cho thät sang. Trä bao lâu ta nuät cän thäm...

Lä trät nhiên sau mät cuäc cách mäng rät khó cho nhäng ngä i mäi lên cäm quyän làm chä đäc hoàn toàn tình hình an ninh ä trong näc. Hoàn cänh cäa ngä i Công Sản Viät Nam trä sau ngày 19 tháng 8 ăm 1945 và kéo dài cho đän ít ra là ngày 19 tháng 12 năm 1946 còn khó khăn gäp bäi vì ngoài nhäng khó khăn về kinh tä, tài chánh... hä còn phäi đäi phó các đäng phái Quäc Gia đäi i läp, về i các đäng minh, đäc biät là sä hiän đän cäa trên 180.000 quân đäi

Tác Giả: Phạm Cao Đình
Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 10:05

Tàu cưa Tội Công Giỏi Thách với chế độ công nông Việt Nam Quốc Dân Đảng và Việt Nam Cách Mạng Đảng Minh Hải chế độ Việt Minh, đang cầm quyền và quân Pháp theo chân quân Anh trở lại xứ Nam Kỳ và sau đó tiến ra Bắc. Vô cùng phức tạp nhưng vẫn để không phải chế độ nào có thể vì dõng sĩ lãnh đạo của Đảng Công Sơn, chế độ công của Việt Minh không phải chế độ chia sẻ hay công chính quyền mà là để xây dựng một xã hội khác mà họ cho là tốt đẹp hơn dù cho mọi người chế độ chính như là của đời Việt Minh nói với Thuyết Công Trừ Trừ Kim trong một cuộc gặp gỡ không lâu trước ngày 19 tháng 8. Cũng vậy việc sự dụng những thành phần vô học và để cho họ một tình thao túng, chém giết... Võ Nguyên Giáp qua vai trò Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ lúc đầu và Chủ Tịch Quân Sự Ủy Viên Hải quân sau Bộ Trưởng Bộ Quốc Phòng về sau đã đóng vai trò then chốt trong việc tiêu diệt các thành phần đối lập, những “thù trong, giặc ngoài” và giữ vững chế độ. Tất nhiên sự, Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ Võ Nguyên Giáp, trước khi các lãnh tụ Việt Nam Quốc Dân Đảng và Việt Nam Cách Mạng Đảng Minh Hải từ Trung Quốc trở về và một cách hoàn toàn hợp pháp với tất cả những phương tiện do người Pháp để lại, đã cho bắt rớt đông những đảng viên Quốc Dân Đảng từ trước về hơn một triệu trong nước. Những người này đa số là những giáo viên tiểu học, những thợ phá, thợ cưa, những nhân sĩ địa phương, những người lý ..., những người có kinh nghiệm làm các địa phương, nói cách khác là nguy hiểm vì có thể có và trở thành đe dọa sự tồn vong của chế độ mới, giam cầm các ty liên phóng các tỉnh hay thị trấn. Chính sách này nhằm triệt hạ các hoạt động của các đảng khác và những người không bắt giữ đã bắt giam giữ cho mãi đến khi có chính phủ liên hiệp mới được thành lập... Ngay từ Hà Nội và gia đình Hồ Chí Minh Xá Đông Đình, Chủ Tịch Sinh Viên Đảng Hồ Chí Minh này là Phan Thanh Hòa cũng đã bắt bắt cùng với một sinh viên khác là Đảng Vũ Trữ mang đi một tích với tin đồn là sau đó hai ông đã bắt đưa sang một căn nhà ở Gia Lâm và bắt thay đổi tên gọi mới. Câu hỏi được đặt ra là làm sao Võ Nguyên Giáp và các công sự viên của ông về mặt chân chính, chân ráo thì chỉ nhìn khu vực là có thể biết được các đảng viên Việt Quốc các địa phương bắt giam họ ở các ty liên phóng các tỉnh (chứ không phải ở công làng xã) hay thị trấn ngay lập tức được? Sự kiện này có liên hệ gì tới mối giao hảo giữa ông và Louis Marty và một thám Pháp trước đó hay không? Những câu hỏi được đặt ra những chế độ có ông là người có thể giải đáp được.

Công tác diệt trừ đối lập này đã đạt tới cao điểm của nó vào tháng 7 năm 1946, sau khi quân đội Trung Hoa Quốc Gia của Tội Công Giỏi Thách rút khỏi Việt Nam và trong thời gian Hội Chí Minh sang Pháp. Tất cả các trở ngại chính của Việt Nam Quốc Dân Đảng ở Hà Nội đã bị công an bao vây, lục soát, được biết là trở ngại ở Ôn Nhàn Hồ. Tất cả những người đó tất cả các đảng viên của đảng này đã bắt bắt và mang đi một tích. Tên tuổi của nhiều người sau này đã được ghi rõ. Riêng ở trở ngại Ôn Nhàn Hồ, Võ Nguyên Giáp không những đã đích thân có mặt mà còn đưa cả Xứ Lý Thuyết Công Vực chế độ kiêm Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ Huân Thúc Kháng đến chế độ kiện. Câu hỏi được đặt ra là vào thời điểm này Chính Phủ Liên Hiệp vẫn còn và Võ Nguyên Giáp không còn là bộ trưởng bộ nội vụ nữa, vậy với tất cả cách gì ông đã đến hiện trường rồi lại còn mang theo cả Huân Thúc Kháng nữa? Sự kiện này, kèm theo với nhiều dữ kiện khác như thời điểm xảy ra biến cố, với sự vắng mặt của Hội Chí Minh, với lộ trình hành động từ Thuyết Công Đảng Công Sơn thay vì từ Bộ Nội Vụ mà chính Huân Thúc Kháng, Bộ Trưởng Bộ này mãi đến khi được Võ Nguyên Giáp đến đến hiện trường sau khi mới chuyển đã xảy ra mới được biết..., với những gì sau đó được trình bày cho dân chúng vào xem cũng như những lời buộc tội... cho người ta thấy những gì Tội Công Giáp ghi trong hồi ký của ông có nhiều điều không nên nói là quá sự dụng so với trình độ học vấn của ông, chế độ của chế độ những chế độ phía người Việt Quốc Gia đưa ra để bác bỏ hay hai công điểm của Lãnh Sự Mỹ James L. O’Sullivan

Tác Giả: Phạm Cao Đình
Thứ Năm, 08 Tháng 7 Năm 2010 10:05

gồm Bộ Ngoại Giao mở đầu ngày 01 và 26 tháng 7 năm 1946, tức chỉ hơn một ngày sau đó với sự kiện quân đội của ông Giáp cần quét các căn cứ của Việt Nam Quốc Dân Đảng ở miền đông bắc châu thổ Sông Hồng, đặc biệt vùng Việt Trì và tỉnh thiên Hà Nội. Con số nhân lực nhân công để cần quét này được ước tính lên tới 15 ngàn người.

Võ Nguyên Giáp: Nhà Ngoại Giao

Trong chính phủ lâm thời của Hồ Chí Minh, Hồ Chí Minh là Chủ tịch và kiêm nhiệm Bộ Ngoại Giao, Võ Nguyên Giáp là Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ. Nhưng trong những ngày đầu Tiếp xúc Giáp đã làm luôn công việc ngoại giao. Ông đã đóng vai trò chính yếu trong việc đón tiếp các nhân vật quan trọng của các nước trong đó có Archimedes Patti của phái bộ OSS Mỹ ở Trung Quốc, Jean Sainteny và Đợi Tiếp xúc Leclerc của Pháp...và tiếp xúc là một bộ trưởng trong chính phủ và đi diện cho Chủ tịch Hồ Chí Minh trước khi những nhân vật này chính thức đến của Hồ Chí Minh tiếp kiến, thay vì các công chức cao cấp khác của Bộ Ngoại Giao được quy định tiếp của họ Bộ này theo thông lệ thông thường. Sau này trong việc đi đầu đình với người Pháp ở Phòng, Hà Nội hay Đà Lạt, ông cũng đóng vai trò chủ chốt với sự trợ giúp của Hoàng Minh Giám và Hoàng Hữu Nam. Đi đầu này dĩ nhiên vì ngoài hai người bạn thân này của ông, những người làm Bộ Ngoại Giao thời đó đâu có giỏi là những công chức cao cấp thời Pháp, giỏi tiếng Pháp hay có thể nói tiếng Anh, quen tiếp xúc với người Pháp những không được tin cậy và không phải là đồng viên Công Sự còn những đồng viên cao cấp khác của đồng này như Trưởng Chinh, Trần Huy Liệu, ngay cả Phạm Văn Đồng...không hề đi những việc kiến tạo mà Võ Nguyên Giáp có. Tiếp xúc Giáp trong những cuộc gặp gỡ này đã tỏ ra rất thông thạo tiếng Pháp, tin và có khả năng thuyết phục được các đội phó của mình. Diện hình là cuộc tiếp xúc đầu tiên với Sainteny có sự hiện diện của Patti và được Patti kể lại. Riêng về cách trình diện bộ ngoài, cách ăn mặc với cái mũ phớt đặc biệt của ông đã gây ấn tượng cho đội của ông không ít bên cạnh một bộ mặt ít khi gặp của ông. Cũng trong buổi gặp Sainteny này, theo Patti, Võ Nguyên Giáp đã đến buổi công xa đen bóng, có vẻ sĩ mặc quần phục đeo túi liên Sten xuống mặt của và một vẻ sĩ khác nghiêm chào. Chiếm công xa này được biệt là của Toàn Quyền Đông Dương cũ. Câu hỏi được đặt ra là với những khả năng và kinh nghiệm mà đi đến được thêm như vậy, Võ Nguyên Giáp đã không lãnh hay không được của những đoàn Việt Nam đi đến Hội Nghị Fontainebleau thay vì Phạm Văn Đồng, người cho đến thời điểm đó này vẫn còn là một nhân vật vô danh với các giới chức ngoại quốc Hà Nội thời bấy giờ và chắc có chút kinh nghiệm đàm phán nào, còn về khả năng cá nhân thì thua xa Tiếp xúc Giáp?

Võ Nguyên Giáp: Người đã gây ra Chiến Tranh Việt-Pháp?

Câu hỏi này được đặt ra vì trong những ngày tháng cuối cùng trước khi Chiến Tranh Việt-Pháp bùng nổ, Hồ Chí Minh đi Pháp, không có một nhà. Sau đó khi về nước ông lại bị đau (?) theo lời Sainteny, nên một mặt. Võ Nguyên Giáp đã đóng vai trò chính yếu, quyết định như thế, Huân Thúc Kháng, Quyền Chủ tịch, chỉ là ký giả thôi. Trong việc giao thiệp với người Pháp, tiếp xúc Giáp, với Hoàng Minh Giám và Hoàng Hữu Nam phải giúp đỡ làm và quyết định mọi việc. Đây là một dịp rất tốt để ông tiếp xúc thực tế các hiện tượng mà làm một Nhà Pháp Luân của Á Châu và cũng là lý do tại sao ông đã chọn người Việt Nam thay vì đi Pháp phó thác. Nhưng gì ông thực hiện gồm có đi tiếp đội lập, đặc biệt là Việt Nam Quốc Dân Đảng mà tôi đã nói trên, phát triển quân đội và các lực lượng tiếp xúc, công tác, xây dựng và phát triển thực của Việt Minh ở những vùng tiếp xúc của kiểm soát được, đặc biệt là ở Nam Kỳ, tuyên truyền tố cáo người Pháp gây chiến đả xách đồng quân chúng và sự sẵn lòng chiến tranh bằng cách cho được những nhà thông với nhà kia, để tiếp xúc những người viết trên các đồng chính để ngăn quân

Pháp...Nhưng hành động này cho người ta thấy là sự vi phạm các thoả hiệp đã ký không phải chỉ đơn thuần phía người Pháp. Riêng Hà Nội, Sainteny với những con số đồ sộ liệt kê, đã phớt lờ những hành động của tất cả những người dân Pháp khi cho họ và luôn cả quân nhân Pháp luôn luôn bị đe dọa và cô lập mà chính quyền Việt Nam không những mặc kệ mà còn khuyến khích. Riêng xã Nam Kỳ, mặc dù cho tất cả những điều này vẫn còn là thuộc địa của người Pháp và đương nhiên là vẫn do người Pháp quản trị và chịu trách nhiệm, sự vi phạm cũng xảy ra một cách trầm trọng. Theo chính Tổng Giám, ở đây “lực lượng vũ trang của ta (Việt Minh) phát triển rất nhanh” và “ngày 13 tháng Chín, Chính phủ Việt Nam dân chủ công hòa ban hành sắc lệnh số 182 có hiệu lực ban kháng chiến miền Nam Việt Nam để lãnh đạo cuộc kháng chiến tại Nam bộ. Hơn một tuần sau, ngày 22 tháng Chín, Ủy ban kháng chiến lâm thời miền Nam Việt Nam tuyên bố thành lập và là chính quyền hợp pháp duy nhất tại miền Nam Việt Nam.” Những quy định như vậy xuất phát từ Hà Nội với những người nhân vật cầm đầu, điển hình là Tổng Ngụy Bình, gia đình Hà Nội hay gia đình miền Trung mới vào không thể nói là không vi phạm chủ quyền của người Pháp ở Nam Kỳ những Tổng Giám vẫn làm. Đó là một chiến thuật mà sau này người Công Sơn luôn luôn áp dụng, chiến thuật giành dân chiến đấu và vừa đánh vừa đàm, không cần phải chờ đợi mà chủ yếu dựa trên nghĩa vụ. Khi Hồ Chí Minh với tất cả Hà Nội và Sainteny muốn gặp những người đứng đầu cho biết họ có thể làm được những gì. Sainteny phải chờ đợi, đợi khi được đến thăm thì thấy Hồ Chí Minh nằm trên giường có Hoàng Minh Giám và Hoàng Hữu Nam túc trực bên cạnh. Hai người này đã không biết Hồ Chí Minh yêu cầu ra khỏi phòng như thông lệ và câu chuyện chỉ là bình thường giữa hai người bạn cũ. Tất cả sao vậy? Có phải là họ đã bỏ phe của Giáp bao vây không cho nói những gì họ không muốn ông nói? Nếu như vậy thì có phải Hồ Chí Minh lúc đó không muốn hay chờ đợi một chiến tranh trong khi Võ Nguyên Giáp và phe nhóm của ông đang ở một tình thế vô cùng thuận lợi có thể giúp ông đến được mong muốn của mình, bỏ qua sự không bao giờ có được. Cũng cần phải nói thêm là trong thời gian này Sainteny có những điều kiện tốt vẫn theo Hồ Chí Minh gia đình Quốc Hội và Chính Phủ Pháp để ngày 11 tháng 12 tức 8 ngày trước ngày nổ súng, những người không mang chủ ký của họ. Thứ ba Sainteny trở lại và phải nghỉ ngơi ngày sau mới có thể ký. Tất cả sao lại có chuyện như vậy? Không lẽ một vẫn theo Chủ tịch Chính Phủ lại có thể được gọi đi một cách cụ thể như vậy sao? Sainteny cho là có một cái gì bí mật bao quanh tình trạng “vẫn Chủ tịch của nước Việt Nam Dân Chủ Công Hòa.” Nghi ngờ cũng phải vì Sainteny là người biết rõ những người làm việc cùng của Hồ Chí Minh khi ông này ở ở Paris và làm tất cả thủ tục ký cho được Tổng số 14 tháng 9, không lẽ không làm gì. Cũng theo Sainteny, phe chiến đấu của Việt Nam đã phải hành động gấp vì Chính Phủ mới của Pháp do Léon Blum làm Thủ Tướng đã quyết định cử Marius Moutet lúc đó đã là Bộ Trưởng Pháp Quốc Hội Ngoại Sang Đông Dương và tin này đã làm tình hình biến chuyển mạnh mẽ hơn. Lý do là phe chiến đấu của người mới cầm đầu đình mới sự được thể hiện nên phải ra tay trước. Tất nhiên đây chỉ là một giả thuyết những người nhìn qua tham vọng cá nhân của Võ Nguyên Giáp đây phải là một yếu tố người ta cần phải xét tới, cũng như khi người ta xét tới mối liên hệ riêng giữa Hồ Chí Minh và Bộ Ngoại. Ngoài những lý do chính trị, Hồ Chí Minh khi đưa Bộ Ngoại tới Huế ra Hà Nội làm Chủ tịch Phạm Cao Đình có thể là để phòng ngừa vua cũ này có thể bị những người phản đối quá khích đưa phe người làm vậy. Cũng vậy, lại những người của họ Hồ gọi cho Bộ Ngoại mà ông này nhận được phi truyền lúc sắp sửa lên phi cơ tới Trung Hoa vẫn không, biết đâu cũng có một mục đích riêng tư và lẽ này những người phản đối quá khích không còn là đưa phe người mà ngay Hà Nội và Hồ Chí Minh là người hiểu rõ hơn ai hết. Điều quan trọng là sự thể hiện ở đâu, Hồ Chí Minh ngay từ cuối năm 1946 này có còn có dự định như người ta thông tin nghĩ hay không hay đã bắt đầu sự thay đổi và đã bỏ những người tá trợ của ông liên lạc và kết thúc những người người ta sau này đã kể. Câu hỏi được đặt ra như thế này chúng ta không biết được câu trả lời và

nhieu phien không bao giờ biết được. Tội ng Giáp có thể sẽ kính trọng và quý mến “Bác Hồ” và luôn luôn làm theo lời “Bác” hay không? Hai người có thể sẽ có chung một mục tiêu với nhau hay không? Đó là những câu hỏi cần được đặt ra. Đòi Tội ng Võ Nguyên Giáp có thể biết và trả lời một phần. Với tôi cách là Chủ tịch Danh Dự của Hội Khoa Học Lịch Sử Việt Nam, được thưởng 100 của ông, ông có thể nói ra cho mọi người được biết. Tôi cứ ngỡ mọi chuyện đã quá rồi. Số các khoa của ông vào lúc tôi viết xong bài này, theo tôi được biết, chắc chắn không cho phép. Một đồng nghiệp trong Hội Sử Học, đồng thời cũng là một số gia đã viết nhiều tác phẩm, Giáo Sư Trần Văn Giàu, cũng đã nhiều lần được người ta trích tiếp hay gởi ý về những gì ông đã làm ở Miền Nam, nhất là về số một tích Giáo Chủ Huỳnh Phú Sổ của Đạo Hòa Hảo, những Giáo Sư Giàu đã từng chỉ lối y của mọi chuyện đã qua rồi, theo như một giáo sư đòi hỏi Việt Nam ở Pháp có dịp gặp ông, Thốt vô cùng đáng tiếc! Nó cũng đáng tiếc như câu trả lời của Tội ng Giáp cho một câu hỏi của một phóng viên một đài truyền hình Mùa năm 1995, hai mươi năm sau khi Cuộc Chiến Ba Mươi Năm đã chấm dứt, mà bây giờ người ta vẫn có thể phớt lờ đi, là qua hai cuộc chiến vừa qua có thể 3 triệu người đến 4 triệu người chết, ông (Tội ng Giáp) có hối tiếc hay không? Tội ng Giáp vẫn trong bộ quân phục của họ đã trả lời bằng tiếng Pháp là “Không chút nào! Tôi không hối tiếc chút nào!” Quả là đáng tiếc! Nó đáng tiếc như những năm cuối cùng của cuộc đời của ông vậy!